31992R2174

L 217/64 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 31.7.1992

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2174/92

z dnia 30 lipca 1992 r.

ustanawiające szczegółowe zasady regulujące przyznawanie pomocy do prywatnego składowania serów São Jorge i Ilha

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1600/92 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczące szczególnych środków dla Azorów i Madery odnoszących się do niektórych produktów rolnych [1], w szczególności jego art. 24 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 24 ust. 5 wymienionego rozporządzenia przewiduje przyznawanie pomocy do prywatnego składowania sera São Jorge mającego co najmniej trzy miesiące i sera Ilha mającego co najmniej 45 dni, w celu wspierania istotnej tradycyjnej działalności w sektorze mleka na Azorach; szczegółowe zasady dotyczące tego przepisu powinny być we wszystkich najważniejszych punktach identyczne z odpowiadającymi im przepisami dla innych serów; kwota pomocy powinna zostać ustanowiona przy zastosowaniu tych samych kryteriów jak w przypadku tych przepisów;

przy stosowaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1600/92 system ten stosuje się, począwszy od dnia 1 lipca 1992 r.; konieczne jest zapewnienie, aby szczegółowe przepisy wykonawcze stosowano od tej samej daty;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pomoc do prywatnego składowania przyznawana jest na 1000 ton sera São Jorge i 2000 ton sera Ilha wyprodukowanych na Azorach. Wymagania art. 2 i 3 muszą być spełnione.

Artykuł 2

1. Odpowiedzialna agencja wyznaczona przez Portugalię nie będzie zawierać umów prywatnego składowania, o ile nie są spełnione następujące warunki:

a) ilość sera, do której odnosi się umowa, nie jest mniejsza niż dwie tony;

b) ser został wytworzony przynajmniej 90 dni (São Jorge) lub 45 dni (Ilha) przed datą określoną w umowie jako data rozpoczęcia składowania;

c) ser został poddany badaniom wykazującym, że spełnia warunek ustanowiony w lit. b) i że jest pierwszej jakości;

d) składujący zobowiązuje się:

— do przechowywania sera przez cały okres składowania w pomieszczeniach, w których maksymalna temperatura wynosi + 16 °C,

— do niezmieniania w okresie umowy składu partii, która jest objęta umową, bez zezwolenia odpowiedzialnej agencji. Jeśli warunek dotyczący ilości minimalnej określonej dla każdej umowy jest spełniony, agencja może zezwolić na zmianę ograniczającą się do wycofania lub zastąpienia serów, co do których stwierdzono obniżenie jakości w takim stopniu, że nie mogą być dłużej składowane.

W przypadku usunięcia z magazynu pewnych ilości:

i) jeśli powyższe ilości są zastąpione za zezwoleniem agencji, umowę uważa się za niezmienioną;

ii) jeśli powyższe ilości nie zostają zastąpione, umowę uważa się za zawartą *ab initio* na ilość zatrzymaną.

Składujący ponosi wszelkie koszty nadzoru wynikające ze zmiany,

— prowadzenia rachunków stanu zapasów i cotygodniowego informowania agencji o ilości sera przekazywanej do składowania w ciągu poprzedniego tygodnia i o jakimkolwiek planowanym wycofaniu sera.

2. Umowa składu zostaje zawarta:

a) w formie pisemnej z określeniem daty rozpoczęcia składowania objętego umową; nie może to nastąpić wcześniej niż w dniu następującym po dniu zakończenia czynności wprowadzania do składu partii sera objętego umową;

b) po zakończeniu wprowadzania do składowania sera objętego umową i najpóźniej 40 dni po dacie rozpoczęcia składowania objętego umową.

Artykuł 3

1. Nie będzie przyznawana żadna pomoc do składowania w ramach umowy na okres krótszy niż 60 dni.

2. Płatna pomoc nie może przekraczać kwoty odpowiadającej 90 dniom składowania zgodnie z umową. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. d) tiret drugie, gdy upłynął okres 60 dni określony w ust. 1, składujący może usunąć całość lub część ilości objętej umową. Minimalna ilość, którą można usunąć, wynosi 500 kilogramów. Portugalia może jednak zwiększyć tę ilość do dwóch ton.

[1] Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 1.

Daty rozpoczęcia czynności wycofywania sera objętego umową nie włącza się do okresu składowania w ramach umowy.

Artykuł 4

1. Kwota pomocy wynosi 2,80 ECU na tonę dziennie.

2. Kwota pomocy w ecu stosowana w odniesieniu do umowy składu stanowi kwotę obowiązującą w pierwszym dniu składowania na podstawie umowy. Przeliczana jest ona na walutę krajową po reprezentatywnym kursie przeliczenia obowiązującym w ostatnim dniu składowania na podstawie umowy.

3. Pomoc wypłaca się nie później niż w ciągu 90 dni od ostatniego dnia składowania na podstawie umowy.

Artykuł 5

Okresy, daty i ograniczenia czasowe wymienione w niniejszym rozporządzeniu określa się zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71 [1]. Jednakże art. 4 tego rozporządzenia nie ma zastosowania przy ustalaniu okresu składowania na podstawie umowy.

Artykuł 6

1. Portugalia zapewnia spełnienie warunków dotyczących przyznawania uprawnień do wypłacania dopłat.

2. Kontrahent udostępnia władzom krajowym, odpowiedzialnym za sprawdzenie realizacji środka, wszelką dokumentację pozwalającą na weryfikację następujących danych szczegółowych dotyczących produktów umieszczonych w prywatnych składach:

a) tytuł własności w chwili wprowadzania do składowania,

b) miejsce pochodzenia oraz data wytworzenia serów,

c) data wprowadzenia do składowania,

d) obecność w składzie,

e) data usuwania ze składu.

3. Kontrahent lub, gdzie właściwe, podmiot prowadzący skład prowadzi rachunki stanów zapasów dostępnych w składzie, obejmujące:

a) identyfikację, na podstawie numeru umowy, produktów umieszczonych w prywatnym składzie,

b) daty wprowadzania do składu oraz usuwania ze składu,

c) liczbę serów w każdej partii i ich wagę,

d) umiejscowienie produktów w składzie.

4. Składowane produkty muszą być łatwo identyfikowane na podstawie umowy. Specjalne oznaczenie umieszcza się na serze objętym umową.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 1 lit. d), w momencie wprowadzania do składu odpowiedzialna agencja prowadzi kontrole, w szczególności w celu zagwarantowania, że składowane produkty kwalifikują się do dopłaty oraz w celu zapobieżenia możliwości ich zastąpienia innymi produktami podczas składowania na podstawie umowy.

6. Władze krajowe odpowiedzialne za kontrole zobowiązują się:

a) do niezapowiedzianego kontrolowania w celu stwierdzenia, czy produkty znajdują się w składzie. Dana próbka musi być reprezentatywna i musi odpowiadać co najmniej 10 % całkowitej ilości według umowy na pomoc do prywatnego składowania. Kontrole te muszą obejmować, poza badaniem rachunków określonych w ust. 3, kontrolę bezpośrednią wagi i rodzaju produktu oraz ich identyfikacji. Takie kontrole bezpośrednie muszą odnosić się do 5 % ilości poddanej niezapowiedzianej kontroli;

b) do kontroli w celu stwierdzenia, czy produkty znajdują się w składzie pod koniec okresu składowania według umowy.

7. Kontrole przeprowadzane zgodnie z ust. 5 i 6 muszą być ujęte w sprawozdaniu zawierającym:

— datę kontroli,

— czas trwania,

— przeprowadzone czynności.

Sprawozdanie musi być podpisane przez odpowiedzialnego urzędnika oraz kontrasygnowane przez kontrahenta lub, w razie potrzeby, składującego.

8. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości dotyczących co najmniej 5 % skontrolowanych ilości produktów, kontrola zostanie rozszerzona o większą próbkę, określoną przez odpowiedzialną agencję.

Portugalia powiadamia Komisję o takich przypadkach w terminie czterech tygodni.

9. Portugalia może postanowić, że kontrahent poniesie w części lub w całości koszty kontroli.

Artykuł 7

Portugalia informuje Komisję we wtorek lub przed wtorkiem każdego tygodnia o:

a) ilościach sera, na które w ciągu poprzedniego tygodnia zawarto umowy składu;

b) wszelkich ilościach, na które wydano zezwolenie określone w art. 2 lit. d) tiret drugie.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sera wprowadzonego do składowania od dnia 1 lipca 1992 r.

[1] Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 lipca 1992 r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji